

अत्र समानलक्षणं वस्तु क्वचित् सहजं क्वचिदागन्तुकं ।
क्रमेण यथा ।

“लक्ष्मीवक्षोजकस्तूरीलक्ष्म वक्षःस्थले हरेः ।

यस्तं नालक्षि भारत्या भासा नीलोत्पलाभया” ॥

तत्र भगवतः श्यामा कान्तिः सहजा ।

“सदैव शोणोपलकुण्डलस्य यस्यां मयूखैररुणीकृतानि ।

कोपोपरक्तान्यपि कामिनीनां मुखानि शङ्कां विदधुर्न यूनां” ॥

अत्र माणिक्यकुण्डलस्यारुणिमा मुखे आगन्तुकः ।

(७४५) सामान्यं प्रकृतस्यान्यतादात्म्यं सदृशैर्गुणैः ।

यथा ।

“मल्लिकाचितधम्मिल्लाश्चारुचन्दनचर्चिताः ।

अविभाव्याः सुखं यान्ति चन्द्रिकास्वभिसारिकाः” ॥

मीलिते उत्कृष्टगुणेन निकृष्टगुणस्य तिरोधानं । इह त्वभ-
योस्तुल्यगुणतया भेदाग्रहः ।

(७४६) तद्गुणः स्वगुणत्यागादत्युत्कृष्टगुणग्रहः ।

यथा ।

“जगाद वदनकृद्गपद्गपर्यस्तपातिनः ।

नयन्मधुलिहः श्वेत्यमुदंशुदशनांशुभिः” ॥

मीलिते प्रकृतस्य वस्तुनो वस्त्वन्तरेणाच्छादनं । इह तु वस्त्व-
न्तरगुणेनाक्रान्तता प्रतीयते इति ।

(७४७) तद्रूपाननुद्धारस्तु हेतौ सत्यप्यतद्गुणः ।

यथा ।